

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
10. ROČNÍK - ÚNOR 2012 - ČÍSLO 102

FARNÍČEK

Z OBSAHU

LITURGICKÉ OKÉNKO
MARIÁNSKÁ DRUŽINA
MODLITBA VE STÁŘÍ
TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA
VE SVATÉ ZEMI

***Při tradiční „Tříkrálové sbírce“ se vybralo
ve Fryštáku a Lukovečku celkem 101 536 Kč.
Všem štědrým dárcům srdečně Pán Bůh zaplat’.***

DUCHOVNÍ SLOVO

Tento úvodník do Farníčku píšu poslední lednový den, kdy si připomínáme sv. Jana Boska, zakladatele kongregace Salesiánů. Lidé neznají věci se někdy ptají, zda jsme křesťanská církev, protože salesiány považují za někoho zvláštního. Odpověď zní, že patříme do jádra církve katolické a chceme v ní a skrze ni

působit a pomáhat. Jistě působení a život salesiánů a salesiánek nezapadá do zaběhaných škatulek a kliše o tom, jak má vypadat a jednat „správný“ kněz či řeholník, ale o to právě šlo Donu Boskovi, abychom zdravě provokovali a přitahovali pozornost.

Konec měsíce února se už bude odvíjet v době postní. Rytmus církevního roku je velmi dobrá věc. Máme se stále a proč na něco těšit, cosi si stále více uvědomovat a prohlubovat vztah k Božímu jednání v minulosti i přítomnosti. I když si někteří lidé stěžují, že liturgie je stále stejná, že se pořád opakují velikonoce, vánoce, advent, doba postní atd. Zdá se mi, že v dobách nejistoty, kdy se vše mění a nic není jisté, právě náboženské obřady a doby jsou stálíci a pevnými body v nejistých časech.

Připomínají mi stálého a neproměnlivého Boha s Jeho pevnou láskou k nám lidem slabým a nejistým. V jedné písni se zpívá: „na cestu s nimi, vyjdi, Pane.“ Tedy Pane náš, vycházej s námi každé ráno tohoto měsíce a držme se.

To Vám přeje otec Miroslav

CO ZPLODILI ŠKOLÁCI A POŠKOLÁCI – OD FRANTIŠKA ZÁLOHY

ÚNOR – TÉMA RODINA

- Je to lež, že nelžu, někdy musím.
- Nemotorný je ten, kdo nemá auto ani motorku.
- Náš dědeček je starý, protože se brzy narodil.
- Budu se učit v zahradnictví, chtěla bych, aby mi práce voněla.
- Tati, kolik má zlatý déšť karátů?
- Když něco provedu, přemýšlím, jestli se mám stydět.
- Moje máma má tvrdé ruce, o čemž jsem se přesvědčil na vlastní kůži.
- Tatínek řídí dobře, ale často havaruje.
- Nemohu pochopit, že sestra Jarmila byla někdy nemluvnětem.
- Při stavbě našeho domu jsem pomáhal míchat maltu a guláš.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2012

Také letos proběhla ve Fryštácké farnosti (tedy i v Lukovečku) už po dvanácté Tříkrálová sbírka, kterou pořádá Česká katolická charita.

V úterý 10. ledna byly pokladničky rozpečetěny a celkem letos 18 skupin koledníků vybralo částku 101 536 Kč.

A jak si vedly jednotlivé skupinky?

Pavína Jasenská	3 594 Kč
Magdaléna Jasenská	5 277 Kč
Jana Jasenská	3 635 Kč
Alena Horáková	2 706 Kč
Markéta Halaštová	2 919 Kč
Lubomír Fuksa	3 536 Kč
Eliška Němcová	9 075 Kč
Stanislav Skalička	12 934 Kč
Emilie Zbranková	7 745 Kč
Vlasta Konečná	3 180 Kč
Libor Kučera	5 944 Kč
David Odstrčil	4 485 Kč
Alena Kočendová	7 370 Kč
Iva Lauterkrancová	7 480 Kč
Terezie Görigová	6 545 Kč
Markéta Poláková	5 699 Kč
Pavla Pšejová /Lukoveček/	4 229 Kč
Kateřina Václavková/Lukoveček/	5 183 Kč

Výtěžek sbírky bude už tradičně použit pro sociálně potřebné - zhruba polovina částky by se měla vrátit zpět a bude rozdělena mezi naše občany. Srdečné Pán Bůh zaplať, proto patří všem, kteří přispěli, i těm, kteří sbírku organizovali.

Za Charitu – Jana Jasenská a Božena Jančaříková

DEMONSTRACE PROTI EU V BUDAPEŠTI

V sobotu 21. ledna 2012 proběhla v Budapešti obrovská manifestace proti Evropské unii. Podle několika různých zdrojů se této manifestaci zúčastnilo od 500 tisíc do jednoho milionu lidí! Lidé nesli transparenty a erby s názvy míst odkud pochází. Bylo zde hodně lidí v regionálních lidových krojích, také přišlo hodně mládeže. Protestovali proti kritikám Maďarska (ze stran EU) kvůli různým zákonům i ústavě. V poslední době bylo několik protivládních demonstrací, a tak by se mohlo zdát, že v Maďarsku se dostávají do popředí odpůrci vlády. Tato akce měla demonstrovat, že to není pravda. Situaci komentoval např. P. Shenan J. Boquet, prezident Human Life International, když řekl: „Je nehorázné, že nevolení byrokrati v EU nutí Maďarsko a jiné členské státy, aby sdílely jejich pomalou sebevraždu, než aby usilovaly o zřejmou potřebu potvrdit jedinou instituci, která jim dává budoucnost - tradiční rodinu“. Klíčem k pochopení vytlačování Maďarska na periferii integrující se Evropy není obava z omezení nezávislosti soudů či centrální banky, jak se lze dočíst v některých komentářích z posledních dnů. Pravý důvod kritiky maďarské ústavy spočívá v oblasti hodnot. Současný střet o Maďarsko dobře ilustruje ideové směřování Evropské unie od kulturně-duchovních a civilizačních tradic evropských národů k levicově liberální a neomarxistické vizi světa bez hranic mezi lidmi, státy či světónázory. Že jde o projekt utopický, plyne již z toho, že i on má svá vymezení, svou dogmatiku a měřítko, s nimiž nemilosrdně soudí jinověrce, nejen ty maďarské.

A čím se Maďarsko provinilo, že si vysloužilo ostrou kritiku?

Odpověď lze nalézt ve společném prohlášení liberální frakce v Evropském parlamentu, Amnesty International, Human Rights Watch a dalších nevládních organizací z dubna loňského roku. Předmětem jejich protestu jsou ty pasáže, v nichž se Maďarsko hlásí ke svým křesťanským kořenům a svatoštěpánské tradici, k chápání manželství jako svazku mezi mužem a ženou, významu tradiční rodiny pro společnost a k ochraně života od početí po přirozenou smrt. Zmíněná ustanovení jsou prý diskriminační, neboť ohrožují náboženskou svobodu, rovnoprávnost homosexuálů a leseb a právo žen na potrat. Nevzpomínám si, že by tyto organizace či unijní instituce protestovaly proti rostoucí diskriminaci osob s konzervativními názory na rodinu a společnost, důkladně zdokumentované například zde:

<http://www.intoleranceagainstchristians.eu>

Premiér Maďarska - Viktor Orbán ve svém vystoupení k této problematice mj. řekl: "... útoky na naši zemi mají dva důvody: První je morální. Jde totiž o hodnoty. Ústava Maďarska říká, že bez křesťanství by národ nepřežil. Mluví se také o ochraně života už od početí. A tím druhým důvodem jsou samozřejmě ekonomické zájmy" uvedl maďarský premiér.

Připravil Ik

CÍRKEVNĚ - LITURGICKÉ OKÉNKO

Milý Farníčku, chci se zeptat, jaké je použití svččené křídy v domácnosti? V jedné pohádce jsem četla o princezně, která byla pod vlivem ďábla, a její vysvoboditel přečkal noc v kruhu vytvořeném svččenou křídou. Svččenou křídou používají také Tři králové, když navštívují domácnosti a slouží k psaní požehnaní K+M+B (Bůh ať žehná tomuto domu). Také bych ráda věděla o použití svíce zvaných hromničky. Víím, že symbolizují Ježíše jako světlo k ozáření národů, jak řekl stařec Simeon při obětování narozeného Ježíše v jeruzalémském chrámě (tento obraz máme v kostele u sochy Panny Marie) a od 13. století se svíce zapalovaly, když někdo umíral a především k ochraně před bouří. Někdo mi radil zapálit hromničku, když se lidé doma hádají, aby se vrátil pokoj. **-js-**

Než si řekneme něco bližšího k těmto otázkám, je potřeba rozlišit mezi dvěma pojmy: svččení a žehnání. Zjednodušeně řečeno: Až do 2. vatikánského koncilu (1962-1965) se v podstatě vše světilo, pokoncilní liturgie už mezi těmito pojmy rozlišuje. Svčtí (konsekruje) se to, co je vyňato ze světského užívání a určeno výhradně pro posvátné účely (např. kostel, oltář, kalich), všechno ostatní se žehná (tzv. benedikce). Proto i voda, křída, zlato a kadidlo se na Zjevení Páně nesvětí, ale žehnají. Při žehnání prosíme o Boží působení skrze žehnanou věc, abychom při jejím používání byli obdarováni od Boha dobrem a sami působili dobro i ostatním. Žehnat se proto mohou nejrůznější věci, které běžně používáme (v benedikcionálu najdeme např. dopravní prostředky, školy, knihovny, hasičské potřeby a dokonce i zvířata). Jde tedy na prvním místě o to, že skrze danou věc působí Boží požehnaní. V případě žehnání křídy je tomu stejně, i když se nám na první pohled může zdát, že dnes křída nemá téměř žádné praktické využití. Musíme si uvědomit, že v minulých staletích se jednalo o běžnou věc, kterou lidé používali každodenně – děti psaly ve škole na tabulky, křídy používali učitelé, krejčí, tesaři i další řemeslníci. Jde tedy spíše o starobylou tradici z dávných dob (dnes by se žehnal místo křídy třeba propisky nebo počítače). Je také pravdou, že požehnané věci skutečně mohou působit jako ochrana proti zlu, takže pohádky nelžou. Proti útokům Zlého se používá např. i vykropení požehnanou vodou, kouř kadidla nebo použití požehnané soli. V případě použití svíček – hromniček jste si na otázku vlastně už sama odpověděla. Rozžatá svíce je obecně v křesťanství chápána jako symbol zmrtvýchvstalého Krista (např. velikonoční paškál). Proto hromničku rozsvěcujeme ve chvílích, kdy si chceme více uvědomit přítomnost Zmrtvýchvstalého mezi námi. K těmto momentům mohou patřit jak situace nějakého nebezpečí nebo úmrtí, tak i chvíle důležitých životních rozhodnutí nebo chvíle významných událostí v našem životě apod.

Za Farníček vn

MARIÁNSKÁ DRUŽINA VE FRYŠTÁKU – STOLETÉ VÝROČÍ

Letos na slavnost Zjevení Páně uplynulo rovných 100 let ode dne, kdy byla založena „**Mariánská družina dívčí ve Fryštáku**“. Stalo se tak na ustavující schůzi dne 6. ledna 1912 v klášteře školských sester ve Fryštáku. Místní mariánská družina počtem svých členek – tzv. sodálek – nijak výrazně nepřevyšovala jiné fryštácké katolické spolky (jejich počet se pohyboval asi mezi třiceti až čtyřiceti). U tohoto sdružení se nám však na rozdíl od většiny ostatních místních katolických spolků dochovaly velmi zajímavé archivní materiály, díky nimž bylo možné činnost fryštácké mariánské družiny poměrně podrobně zdokumentovat. Protože o mariánských družinách obecně a také o historii fryštácké družiny se můžete dočíst v únorovém čísle Fryštáckých listů, uvedeme zde jen základní údaje: Mariánská družina ve Fryštáku vznikla v roce 1912. Na starosti ji měl některý z místních kněží v duchovní správě – buď kaplan, nebo katecheta. Prvním z nich byl katecheta P. Rudolf Drábek, který vedl družinu do roku 1915, kdy z Fryštáku odešel na jiném působiště. Poté družinu vedli místní kaplani P. Pešna, po něm P. Blaha a v letech 1917-1920 P. Stanislav Zela, který se stal později olomouckým světícím biskupem. Družina měla i svou laickou vedoucí – starostku. Tou první byla zvolena Julie Jašková z Horní Vsi. Spolek zanikl asi v roce 1924 kvůli malému počtu sodálek.

Na závěr přidáváme několik řádků z prvního zápisu v kronice mariánské družiny, v němž se popisují okolnosti založení tohoto spolku: „*Na slavnost Zjevení Páně v r. 1912 byla v kostele promluva, kratičká to nástin dějin mariánské družiny, a pak konala se první schůze v klášteře, kdež laskavostí ctihodných sester dostalo se družině útulku. Bohužel z jinochů nepřišel nikdo a i později přicházeli v počtu nepatrném (4-10), až konečně přestali choditi úplně, vmlouvajíce se na nedostatečný počet. Nedali se nikterak pohnouti, aby setrvali. A tak bylo lze pomýšleti jenom na založení družiny dívčí. Přihlásilo se jich z počátku hned přes dvacet, počet ten stoupl během půl roku na 30. S těmi konány pravidelné schůze...*“

-vn-

POPISKA K FOTOGRAFII NA VEDLEJŠÍ STRANĚ

Jediná známá fotografie Mariánské družiny ve Fryštáku (kolem roku 1914); sedící řada zleva: Karolína Janušková (provd. Rajndlová), ???, Anežka Nesvadbová, Julie Jašková (provd. Krajčová) – první starostka družiny, katecheta P. Rudolf Drábek, farář P. Jan Drábek, kaplan P. Josef Klečka, Anna Velísková (provd. Doležalová), Marie Nesvadbová (provd. Rašková), Marie Nováková (provd. Zezulková), ???.

**Poznáte i někoho dalšího nebo máte doma jinou fotografii Mariánské družiny ve Fryštáku? Ozvěte se nám!
Už předem Vám moc děkujeme.**

FOTO MARIÁNSKÉ DRUŽINY VE FRYŠTÁKU – KOLEM ROKU 1914

**KRAJSKÁ KNIHOVNA VE ZLÍNĚ PŘEDSTAVÍ NOVOU KNIHU
O SVATÉM CYRILU A METODĚJOVI**

Prezentaci nové knihy profesora Petra Piňhy „Slyšte slovo a zpívejte píseň“ připravuje kromě jiných institucí také Krajská knihovna Františka Bartoše ve Zlíně. Ve čtvrtek 9. února bude za účasti autora představena v hudebním oddělení krajské knihovny.

Kniha profesora Piňhy v základních historických faktech přibližuje životní příběh obou světců. Autor současně čtenáře provází i nejdůležitějšími obdobími z dějin Velehradu a vývoje cyrilometodějské úcty. K textu knihy, která je bohatě ilustrována akad. malířkou Klárou Folvarskou, je pro děti připojen slovníček s vysvětlením některých méně známých slov a termínů. Předmluvu napsal Mons. Josef Hrdlička, pomocný biskup olomoucký, a publikace získala právo užití loga České biskupské konference pro oslavy 1150. výročí příchodu slovanských věrozvěstů na Moravu.

Knižní novinka za účasti autora Petra Piňhy bude představena:

7. 2. - Olomouc, 17:00 Arcibiskupský palác - Andělský sál za účasti olomouckého biskupa Mons. Josefa Hrdličky.

Ukázka z knihy zazní v podání herečky Marty Pavlíkové.

9. 2. - Zlín, 17:00 Krajská knihovna Františka Bartoše za účasti statutárního náměstka hejtmana Zlínského kraje Libora Lukáše.

Ukázka z knihy zazní v podání herečky Marty Pavlíkové.

NAŠE POUŤ DO SVATÉ ZEMĚ (9. ČÁST)

V sobotu 28. listopadu jsme po modlitbě v hotelové kapli (hotel YMCA) odjeli ke kostelu zesnutí Panny Marie. Podle tradice zde Maria zemřela nebo usnula a pak si ji P. Ježíš k sobě vzal do nebe s duší i tělem. Na podlaze v kostele je trojitý kruh, který znázorňuje svatý, svatý, svatý Bůh zástupců (což znamená v hebrejštině nejsvětější, neznají skloňování).

Pod kostelem je krypta, nebo jeskyně, kde je symbolický sarkofág P. Marie a nad ní obraz Ježíše a žen ze Starého zákona - Evy, Růt, Salome, která chtěla hlavu Jana Křtitele, Judit, Debory a Ester. Světla v této místnosti darovali Češi, když na začátku minulého století navštívili Jeruzalém. My jsme si prohlédli večeradlo, Sionskou bránu, Zed' nářků, Lví bránu a chrám Božího hrobu. Z historie je známé, že Jeruzalém byl několikrát zbořen a jsou tu nánosy až 23 metrů vrstev, takže nic kromě spodní části Zdi nářků není původní. Co byla dřív hora Golgota je dnes jakoby kostelní chór pro zpěváky. Když jsme šli Křížovou cestu, museli jsme počítat s tím, že nás bude pořád někdo rušit nabízením svých výrobků, je to součást tržiště, ale podobně tomu bylo i v době Pána Ježíše, když nesl svůj kříž. První zastavení je nyní u arabské školy, takže je i tady živo. Jeruzalém je velké, hlučné a multikulturní město. Není problém vidět vedle sebe kostely pravoslavné, luteránské, katolické, nebo mešitu. Také na křížové cestě se prolínají zastavení katolická a pravoslavná. Ukřížování je sice katolické, ale Golgota, kde Ježíš zemřel, patří pravoslavným. Zakázali nám tam kleknout. Je tam pouze jedno místo na kleknutí u otvoru, kde byl Ježíšův kříž, ale tam je málo času k rozjímání. V blízkosti místa Ježíšova kříže jsou dva černé kruhy znázorňující místa ukřížování dvou lotrů. To je možná důvod, proč jsem zde nesměla klečet. Na schodech pod Golgotou je kámen, kde sňali Ježíšovo mrtvé tělo. Pravoslavní ten kámen objímají a líbají. Právě na těchto schodech se mi točila hlava tak, že bych asi sama nebyla schopna sestoupit dolů. Kamarádka, která tu byla už dřív mi řekla, že se jí tady vybila kamera, a když ji zkusila znova zapnout, byla úplně nabitá. Je tam nějaká silná energie. Potom jsme šli k Božímu hrobu a podívali se k armenské řecko-ortodoxní kapli. Ti věří, že právě v jejich kapli je střed světa a nechali si vyrobit pupek světa. Patronem Chrámu Božího hrobu je svatý Jiří, který se narodil v Izraeli. Prošli jsme kolem chrámových hradeb a viděli židovský hřbitov, který není ani za daleka tak krásný jak náš. Místo květin sem totiž pozůstali nosí kameny.

Dokončení příště -js-

CESTOVNÍ DENÍK DVOU MLADÝCH POUTNIC (4. ČÁST)

V pondělí ráno (15. srpna) jsme se sbalili, rozloučili se s našimi hostiteli, kterým jsme předali pár dáreků a vyrazili jsme na cestu do Madridu, která nám zabrala asi 9 hodin jízdy. Školu, ve které jsme měli být ubytováni, jsme chvíli hledali, ale nakonec jsme ji našli a mohli se ubytovat. Opět nás zavedli do tělocvičny, ale tentokrát jsme se na rozdíl od Barcelony lépe vybavily na spaní v podobě dvou obrovských „vypůjčených“ matrací. Bohužel sprchy byly společné, a tak my holky, jelikož nám sprchování zabere víc času než klukům, jsme vymyslely systém. Sprchovací čas holek byl od celé do čtyřiceti a zbytek zůstal klukům☺. Po sprše jsme se shromáždili před školou, kde jsme obdrželi informace potřebné pro pobyt v Barceloně a batoh poutníka se spoustou užitečných věcí („apartní klobouček, vějíř, mapu, brožurku s programem, jízdenku na metru, stravenky aj.) poté, co nás zavalili informacemi, jsme vyrazili do města na večeri. Po týdnu slaného masa a sladkých baget to byla nejlepší večeře, o které se nám nikdy ani nesnilo. Tak skvělé jídlo jsme již dlouho nejedly – úplný opak Barcelony. A pak už konečně spát s očekáváním, co nám přinese zítřek. I když při noční teplotě 34°C se moc spát nedalo.

Úterý 16. 8. 2011 – pátek 19. 8. 2011

Každý další den po snídani (pozn. Španělé skoro nesnídají) jsme si sbalily nejpotřebnější věci - klobouk, mapu, jízdenku na metro, stravenky na jídlo (stravování probíhalo tak, že jsme si mohli vybrat jakoukoli restauraci nebo rychlé občerstvení, které byly označené známkou Celosvětových dní mládeže) a tři litry vody (nutný pravidelný pitný režim!) a vyrazili směr České centrum, kde se konal program pro české poutníky. Na začátku programu bylo přivítání, pak modlitba, následovala krátká scénka o světcích, který nás ten den doprovázel, a našim úkolem bylo uhodnout, o koho se jedná, a hlavním bodem dopoledního programu byla katecheze (dvě z katechezí byly na téma celosvětových dní mládeže „V Kristu zapuštěte kořeny“ a „Pevně se držte víry“) v podání našich českých a moravských biskupů (např. *biskup Pavel Posád*, *arcibiskup Dominik Duka* a *naš arcibiskup Jan Graubner*) a samozřejmě mše svatá.

Ve 14 hodin se sešly diskusní skupinky, do kterých jsme byli rozčleněni už v autobuse cestou do Barcelony. Diskutovalo se nad tématem z katecheze. Poté jsme hladoví bloudili po městě a hledali místo, kde bychom se mohli v klidu najíst, bohužel při 2 milionech poutníků to vůbec nebylo snadné, někdy jsme si museli vystát i „půlhodinou řadu“. Kvůli tomu jsme nestíhali nic z bohatého odpoledního programu, který se skládal z koncertů, festivalů, divadelních představení, workshopů atd...

pokračování příště

p+mj

MODLITBA VE STÁŘÍ (vybrala Mária Urbášková)

Pane Bože, už od svého dětství jsem se ráda modlila. Modlitba je pro mne to nejcennější, co mi dobří rodiče darovali. Děkuji Ti, Pane, že jsem se směla dočkat stáří. Kdybych byla zemřela dřív, nebyla bych se naučila tomu, co je důležité:

Mít trpělivost, umět čekat, snést osamělost, považovat ty mladší za moudřejší, uznat bez závisti to lepší na druhých. Pane, mám několik proseb: Pomoz mi, abych se naučila

více mlčet. Chraň mne od chuti neustále jiné poučovat. Pomoz mi, abych si své životní zkušenosti uměla nechat pro sebe, dokud mě někdo nepožádá, abych mu je sdělila. Pane, vím, že jsem stará a neduživá, ale dej mi prosím, tu velikou milost, abych podle této skutečnosti dovedla prakticky žít svůj všední den. Odejmi ode mne tížďadost vyrovnat se mladým a chovat se tak, jako bych ještě byla schopná všude ke všemu něco říci. Už mnohé zapomínám. Dej mi pokoru poctivě to přiznat. Pomoz mi, ať si své potíže a svou neduživost nechám pro sebe. Daruj mi cennou schopnost, abych jiné svou nemocí nenudila. Pomoz mi také, abych uměla zapomenout na ty „staré dobré časy“, které ani nikdy nebyly. Když už tolik zapomínám, proč ne i toto? Učňň, Pane, ať jsem dobrá. Dej mi dobromyslné srdce, dětsky jasné, průhledné jako horský pramen. Vždycky jsem milovala prameny. Tam je ještě všechno tak původní, hezké a jednoduché. Právě takovou bych chtěla být. Pane, často jsem mrzutá, nelaskavá a nedůtklivá – i proto, že už všechno neslyším a že už tak jasně nevidím. Daruj mi důvěru a laskavé pochopení pro druhé, daruj mi pokoru a tu nezištnou dobrotu, která nepřehlédne nic dobrého a která také nic špatného nepřenáší dál. Dej, Pane, ať se odvracím od tohoto nedokonalého světa a dej mi touhu po domově u Tebe. A daruj mi milost žít tak, aby se mladí lidé nebáli stáří a přáli si také prožívat jeho dny.

Amen.

VÍME, CO JSOU HROMNICE?

Druhého února jsme oslavili svátek Uvedení Páně do chrámu - Hromnice – jeden z prastarých církevních svátků. Jeho bezprostředním podnětem je připomínka toho, že Panna Maria a svatý Josef donesli Ježíše čtyřicátý den po narození do chrámu v Jeruzalémě k předepsané oběti očišťování. Liturgie vyzdvihla především skutečnost setkání dítěte Ježíše a starce Simeona. Proto také byl tento svátek v řeckém prostředí pojmenován **Hypapanti, tj. setkání**. V tomto setkání dítěte a starce vidíme setkání zanikajícího pohanského světa a nového začátku v Kristu, setkání upadajícího období Staré smlouvy a nového období církve národů.

KALENDÁRIUM ÚNOR 2012

- 2.2. Svátek Uvedení Páně do chrámu
 5.2. 5.neděle v mezidobí
 6.2. Památka svatého Pavla Mikiho a druhů
 10.2. Památka svaté Scholastiky
 12.2. 6.neděle v mezidobí
 19.2. 7.neděle v mezidobí
 22.2. Popeleční středa
 23.2. Památka svatého Polykarpa
 26.2. 1.neděle postní

PROGRAM KLUBU MAMINEK – ÚNOR

ÚTERÝ:

- 7.2. Pletení volánkové šály s Janou Macháčkovou, pro děti: malování karnevalových masek
 14.2. Jaké je to být maminkou?
 Beseda s Veronikou Holíkovou z CPR o.s. Zlín
 21.2. Cvičení na velkých balonech
 28.2. Péče o pleť a líčení s Petrou Chromčákovou

TVOŘIVÉ DÍLNY:

15. 2. od 17 hodin (středa)-Pletení z pedigu, materiál je zajištěný.
 24. 2. od 18 hodin (pátek) -Výroba dřevěné hry pro nejmenší a dekorace z překližky, materiál je zajištěný.

ŠMOULÍ PLES V DISU

V pořadí 12. disácký ples byl šmoulí. Do správné nálady nás uvedl pan ředitel v masce dědy Šmouly. I scénka byla šmoulí a dokonce při losování tomboly přiběhl Gargamel a ukradl losovací pračku. Vše dobře dopadlo. Výzdoba byla šmoulí a zaměstnanci měli šmoulí čepičky. Prostě jsme všichni šmoulovali. V tombole bylo úctyhodných 444 cen jako loni. Děkujeme všem, kteří přispěli, všechny jsme se snažili vyjmenovat ve šmoulí plesové brožurce.

A co bude příště? Už se něco chystá!!! Vaši Disáci

SKRÝVAČKA NA ÚNOR (ČESKÁ MĚSTA)

Pro ty z vás, kteří neví, jak na to, malá nápověda – názvy měst jsou ukryty třeba i v několika po sobě jdoucích slovech - viz příklad...

Chlapce zaujala v muzeu k**OSTRA VA**arana - OSTRAVA

No a teď už hledejte sami...

- Doktor Beneš ověřil pravost podpisu.
- Náš starosta chová psy a kočky.
- Dozadu už nechodte, je tam zatarasená chodba.
- Už ti, Alenko, líná jezevčík.
- Jak jsem se otočil, hned mi lev skočil na záda.
- Pionýrské tábory skončily se zánikem pionýrských skupin.
- Při náledí zatarasily auta silnici napříč a nyní nemohu dál.
- Dnešní oběd byl víc slaný jak mastný.
- Nedobří školáci zůstanou dnes ve škole o hodinu déle.
- Ve válce padlo u Nymburka hodně vojáků.
- Těžký atlet zvedal hrdě čínky nad hlavu.
- V potravinách už mají výklad nově zasklený.
- Konopí se kupuje v prodejnách pro zahrádkáře.
- Anežka řekla, to vy si myslíte, ale pravda je jiná.
- Martine, přednes obě slavné symfonie, uděláš nám radost.
- Malé dítě se opřelo u četnické stanice a čekalo na matku.
- Únos tří brojlerů ze družstva byl včas odhalen.
- Přemýšlivý závodník předjel Pavla Šimůnka před cílem.
- Podepiš se mi Lydie, ať mám na tebe vzpomínku.
- Protože Venca zlobil, dali ho na pranýř a nyní se stydí.
- Pane mistr, tu velkou římsku dnes dokončím.
- Vašku, zatepli celou místnost, jinak tu v zimě zmrzneme.
- V Praze stávám nejraději u Mostecké brány.
- Naše paní učitelka má ráda víc chlapečky, než děvčátka.
- Snad každý člověk už někdy něco ztratil.

Tajenka z minula: zkusme brát život z té veselejší stránky

Připravil František Zálaha

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel,

Mgr. Vít Němec, Ing. Libor Kučera

VYCHÁZÍ 1x MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRADZUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 4. 2. 2012 v nákladu 250 ks.